

РЕШЕНИЕ

№ 336

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7790** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2, във вр. чл. 121 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Озон Къмпани“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от В. А. В., против Решение № ПО-63/10.07.2023 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. /ТД на НАП С./, с което е оставена без уважение като недопустима жалбата му против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г., издадено от П. В. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата се твърди, че решението е немотивирано, необосновано и незаконосъобразно. Жалбоподателят намира, че в случая е нарушена процедурата по налагане на обезпечителни мерки, както и че не са налице условията за налагането им. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. Моли Съда да постанови решение, с което да отмени Решение № ПО-63/10.07.2023 г., с което е оставена жалбата му като неоснователна срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява, не изпраща представител. От негова страна е депозирана писмена защита от 05.12.2023 г., с която моли Съда да отмени оспореното Решение № ПО-63/10.07.2023 г. по изложените в жалбата съображения. Не претендира разноски.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., редовно призван се представлява от юрисконсулт Н., която оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и недоказана. Моли съда да остави в сила Решение № ПО-63/10.07.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място]. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Решението на ТД на НАП-С. е връчено на жалбоподателя на 26.07.2023 г., видно от представеното известие за доставяне по електронен път /л.18/. Жалбата е подадена на 01.08.2023 г., видно от положения вх. № 28601/01.08.2023 г., лично от жалбоподателя, което я прави процесуално допустима.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНОМ/с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г. е издадено по отправено мотивирано искане на Е. С. Ц., на длъжност Главен инспектор по приходите във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002222007320-020-001/05.12.2022 г., връчена по електронен път на 15.12.2022 г. /л.23-25/.

Ревизията е със срок на извършване – 15.03.2023 г. и е за определяне задължения за корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г. и задължения по ЗДДС за периода 01.12.2015 г. – 31.10.2021 г. Установено е, че основната дейност на настоящия жалбоподател е търговия. Ревизията е повторна във връзка с Решение № 1787/14.11.2022 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна политика“ при Централно управление на НАП [населено място]. В хода на ревизията са установени данни за укрити приходи – неотчетени фактури в подадени Справки – декларации през ревизирания период от 01.12.2015 г. до 31.10.2021 г.

При извършени от органите по приходите проверки и справки в информационния масив на НАП, ТР и И. е констатирано следното: размерът на активите, които дружеството притежава е в значително по-малък размер от предполагаемото бъдещо задължение. От справка, извършена в Имотен регистър към Агенция по вписванията е установено, че дружеството-притежава недвижими имоти. От справки, представени от ревизиращия екип, е установено, че „Озон Къмпани“ ЕООД притежава и движими вещи, които са бързо амортизируеми активи. Съгласно Справка № 5 дружеството има вземане в размер на 193 000.00 лв. от ДСК АД. Не са установени дружеството да притежава МПС.

Предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 2 202 000.00 лв., от които главница в размер на 1 673 000.00 лв. и лихва в размер на 529 000.00 лв. към дата 27.01.2023 г.

С ПНПОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК от публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място] на дружеството са наложени обезпечителни мерки, както следва:

- възбрана върху недвижим имот – земя и сграда, със застроена площ 260 кв.м., с данъчна оценка 138 167.80 лв., подробно описан в издаденото ПНПОМ. В тази връзка до Служба по вписванията в [населено място] е изпратено Заявление за вписване, отбелязване или заличаване с изх. № С230022-153-0000516/02.02.2023 г.;

- запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в банка ДСК АД за сумата от 2 063 831.20 лв. До банката е изпратено Запорно съобщение с изх. № С230022-003-0005440/02.02.2023 г.

С ПНПОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г. е връчено на дружеството по електронен път на 07.02.2023 г. /л.21-22/. В законоустановения срок от страна на дружеството е депозирана жалба с вх. № 53-06-4446#8/14.02.2023 г. до Директор на ТД на НАП [населено място] срещу ПНПОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г. С Решение № ПО-13/21.02.2023 г., Директор на ТД на НАП [населено място] се е произнесъл по депозираната жалба, като е приел същата за неоснователна и недоказана, а ПНПОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г. е законосъобразно, издадено при спазване на нормите на ДОПК. Решение № ПО-13/21.02.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] е връчено по електронен път на дружеството на 22.03.2023 г., на посочения от него електронен адрес – [електронна поща](#) /л.26-29/.

Жалбоподателят не е оспорил по съдебен ред Решение № ПО-13/21.02.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено като законосъобразно ПНПОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г.

С Жалба вх. № 53-06-6887/03.07.2023 г., депозирана чрез публичния изпълнител до Директор на ТД на НАП [населено място], жалбоподателят е оспорил отново законосъобразността на ПНОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г., като е преповторил същите доводи за неговата отмяна, изложени в жалба с вх. № 53-06-4446#8/14.02.2023 г. до Директор на ТД на НАП [населено място].

С Решение № ПО-63/10.07.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], е оставил без разглеждане жалба с вх. № 53-06-6887/03.07.2023 г. като недопустима на основание чл. 267, ал. 2, т. 6 от ДОПК. Като мотив е изложил, че ПНПОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г. е оспорено по административен ред, като с Решение № ПО-13/21.02.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] жалбата срещу същото е оставена без уважение като неоснователна. Посочил е, че Решение № ПО-13/21.02.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] не е оспорено по съдебен ред от „Озон Къмпани“ ЕООД, и същото е влязло в сила.

Недоволен от това, дружеството оспорва по съдебен ред Решение № ПО-63/10.07.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], като излага следните твърдения – че Решение № ПО-13/21.02.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] не е отворено от него по електронен път, както и че му е „върнат стандартен имейл, че се потвърждава ПНПОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г.“

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуална допустима, тъй като е подадена е в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване. Разгледана по същество

жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Съгласно нормата на чл. 266 от ДОПК, действията на публичния изпълнител могат да се оспорят от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил, като Директорът на ТД на НАП – [населено място] е компетентният решаващ орган в случая - обжалваните действия са на публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място]. В този смисъл, оспорваното пред съда решение на Директор на ТД на НАП – [населено място], издадено на основание чл. 267, ал. 2, т. 6 от ДОПК е издадено в рамките на законово установената компетентност на органа.

Оспореното решение е издадено и в изискуемата от закона писмена форма, като са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване.

От извършената служебна проверка, Съдът не се констатира допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения, обуславящи незаконосъобразност на оспорения акт, респективно и противоречието му с материалноправни разпоредби.

Предмет на спора в настоящето съдебно производство е Решение № ПО-63/10.07.2023 г. на Директор на ТД на НАП – [населено място], и по-конкретно изводът му, че жалба с вх. № 53-06-6887/03.07.2023 г. по описа на ТД на НАП – [населено място], е недопустима за разглеждане, поради липса на правен интерес за оспорващото дружество.

В тази връзка следва да бъде съобразено, че наличието на правен интерес обуславя активната легитимация за оспорване на административния акт и е абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимостта на оспорването. Правният интерес следва да е пряк, непосредствен и личен. За да е пряк правният интерес, следва със самата отмяна на оспорения административен акт да бъдат отстранени неблагоприятните последици или да се предотврати настъпването на неблагоприятни последици от неговото изпълнение. Съответно, за да е непосредствен правният интерес, административният акт трябва да засяга правната сфера на жалбоподателя, като отнема, изменя или ограничава права или противозаконно създава задължения, или създава права на трето лице, с което уврежда жалбоподателя. За да е личен правният интерес, следва да се търси защита на лични интереси на жалбоподателя.

В процесния случай, от доказателствата по делото безспорно се установи, че ПНОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г. е оспорено по административен ред, като с Решение № ПО-13/21.02.2023 г., Директор на ТД на НАП [населено място] се е произнесъл по депозираната жалба срещу същото, отхвърляйки я за неоснователна. От страна на дружеството-жалбоподател не се представиха доказателства, че не е получило Решение № ПО-13/21.02.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], напротив същото в жалбата си до Съда посочва, че е получило по електронен път на посочения електронен адрес, че с Решение № ПО-13/21.02.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] се потвърждава като законосъобразно ПНОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г. Противно на възражението му в жалбата от представените от ответника доказателства се установява, че съобщението с електронна препратка и приложен файл към него - Решение № ПО-13/21.02.2023 г. е активирано на 22.03.2023 г. от жалбоподателя на посочения от него електронен адрес. Не се представиха доказателства за оспорване по съдебен ред на Решение № ПО-13/21.02.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], както и от служебна справка в деловодната система на АССГ, Съдът установи липсата на неговото

оспорване. Безспорно Решение № ПО-13/21.02.2023 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено ПНОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г. е влязло в сила.

Следователно изводът на административния орган за липса на правен интерес е правилен и законосъобразен, правилно жалба с вх. № 53-06-6887/03.07.2023 г. срещу ПНОМ с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г. е оставена без разглеждане като процесуално недопустима.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноси.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание §2 от ДОПК, вр. чл.144 АПК, вр. чл.78, ал.8 ГПК и чл.37 от ЗПП вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Озон Къмпани“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от В. А. В., против Решение № ПО-63/10.07.2023 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. /ТД на НАП С./, с което е оставена без уважение като недопустима жалбата му против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0000243/02.02.2023 г., издадено от П. В. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „Озон Къмпани“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица] да заплати на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100 лв. /сто лева/

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: